

Kiurlik noid

Elas kord tüdruk. Ta nimi oli Laura. Tal oli metsa sees ilus väike maja, milles ta üksi elas. Vahel tundis ta kurbust ja üksildust, sest ta oli koguaeg üksi ja tema ümber oli ainult mets. Teinekord hoopis rõõmu, sest tema ümber oli väikus ja vaikus.

Ühel täiesti tavalisel hommikupoolikul tõusis Laura oma süngist. Vannituppa jõudes avastas Laura midagi ebataavalist. Õhk tema ümber oli teistsugune, pörand kuigise hoopis teiste kohtade juurest, kui tavaliselt. Midagi oli väga viltu. See ei oleks nagu enam tema maja. Algul ei teinud ta sellest väga välja ja otsustas minna õue kaveust veidi vaatama. Õue jõudes oli kaveust saanud imeilus väikeste detailidega püskkave. Mõnda maja rõõmsast lundest polnud jälgegi. Üleöö oli majast saanud moodne häärleer. Laura ei tahtnud sellega leppida ja otsustas asuda rännakule mäetippu, kus asus kurja noia õnnike. Ta sin laski, jättes kõik oma asjad pooleli. Laurale meeldis tema vana kodu, mis oli aeras ja huleane. Mitte see uus moodne.

Ta oli kõndinud kolm päeva. Sellest kolmest päevast üks oli tal läinud kopraaugust jala välja saamiseks, aga nüüd oli ta kohal. Laura koputas täiest jõust noia uksele. Noid avas ukse ja ütles: „Oi! Meil on kutsumatta külaline.“ „Mul pole selleks kutset vaja, et sin tulla“ vastas Laura. Noid hakkas silmi pööritades naerma ja vist selgema, aga Laura peatas ta. „Ma tean, et see olid sina kes mu kodu selliselt tegi“ ütles Laura. Noid polnud tujin vaielda ja hakkas Laurat ahvardama. Ahvardused kõlasid hirmutavalt, aga Laura ei hütanud muelt. Ta nõudis ja nõudis, et noid ta kodu endiseks muudaks, aga noid ei võtnud Laurat

kuulda.

Laura jõudis koju. Nõia palumine ei aidanud ja ta kavatses ~~esip~~ ajale läheneda kavalusega. Nüüd mõtles ta teeselda, et talle just meeldisid kõik need uued asjad. Seda ta tegigi. Nõid jälgis Laurat pinksalt, ning mõtles pikalt ja laialt kas peaks ta kadu endiseks seelama. Kuna nõid oli väga kiislik ja ei kannatanud, kui Laurale see meeldis muutis ta Laura kadu endiseks. Laura oli õnnelik, sest ta sai oma vanä avansa kadu tagasi ja nõid oli õnnelik aruades, et Laurale enam tema kadu ei meeldi.